

वा० रा०

॥२२७॥

इतिब्रुवाणं जिज्ञासवेमहं ब्रवीत्वितिब्रुवाणं वाक्यं देहदेहितत्त्वोपदेशरूपं ॥१२॥ नारं जीवसमूहोऽयं स्थानंयस्य सविराड्भूतानारायणपदवाच्योयःसत्वमसि ॥ देवः स्व
प्रकाशः ॥ विराट्चिद्वान्याह ॥ चक्रेति ॥ इदंशंखगदादेरप्युपलक्षणं ॥ एकशृंगोवराहएकदंष्ट्रोधरणीवराहः अयंविराट्विष्णुमूर्तेर्भेदः भूतभव्यसपत्नजित् भूतभव्यका
लरूपोयःसपत्नोजनिमृतिहेतुत्वात्तजयतिसः नित्यइतियावत् ॥ १३ ॥ तदेवाह ॥ अक्षरमिति ॥ यदक्षरमध्येचांतेचादादौच सत्यमप्रच्युतस्वरूपंतत्त्वं यत्ब्रह्म तदेवत्वमसी
तिशेषः ॥ लोकानां धर्माधिकृतप्राणिनां त्वमेवपरमोधर्मः ॥ यज्ञोवैविष्णुरित्यादिश्रुतेरश्वमेधांतधर्मस्त्वमेव ॥ विष्वंचः सर्वगताः सेनानियामकगणायस्य ॥ चतुर्भुजः शत्रुनि
रसनदक्षभुजचतुष्टयवान् ॥ १४ ॥ शार्ङ्गधन्वा कालरूपशार्ङ्गधनुर्यस्य तृषोकेशइति ॥ हृषीकाणामिन्द्रियाणामीशोनियंता पुरुषइति ॥ पुरुषाणि फलानि सनोति ददाति सपु

इतिब्रुवाणंकाकुत्स्थंब्रह्माब्रह्मविदांवरः ॥ अब्रवीच्छृणुमेवाक्यंसत्यंसत्यपराक्रम ॥ १२ ॥ भवान्नारायणोदेवःश्रीमांश्चक्रायुधःप्रभुः ॥
एकशृंगोवराहस्त्वंभूतभव्यसपत्नजित् ॥ १३ ॥ अक्षरंब्रह्मसत्यंचमध्येचांतेचरायव ॥ लोकानांत्वंपरोधर्मोविष्वक्सेनश्चतुर्भुजः
॥ १४ ॥ शार्ङ्गधन्वातृषोकेशःपुरुषःपुरुषोत्तमः ॥ अजितःखड्गधृग्विष्णुःकृष्णश्चैवबृहद्बलः ॥ १५ ॥ सेनानीर्ग्रामणीःसर्वत्वंबुद्धिस्त्वं
क्षमादमः ॥ प्रभवश्चाप्ययश्चत्वमुपेद्रोमधुसूदनः ॥ १६ ॥ इंद्रकर्मांमहेन्द्रस्त्वंपद्मनाभोरणांतकृत् ॥ शरण्यंशरणंचत्वामाहुर्दिव्यामह
र्षयः ॥ १७ ॥

रुषः पुरुषद्वयपुंडरीकेशेतइतिवा पूर्णत्वाद्वापुरुषः तेनेदंपूर्णपुरुषेणसर्वमितिश्रुतेः ॥ पुरुषोत्तमः यस्मात्क्षरमतीतोहमक्षरादपिचोत्तमः ॥ अ
तोस्मिलोकेवेदेषप्रथितःपुरुषोत्तमइतिस्मृतेः ॥ अजितः पाप्मनाऽरिभिश्चाजितः ॥ खड्गधृक् विद्याख्यनंदकरखड्गधृक् ॥ विष्णुः सर्वव्यापकः ॥ कृष्णः तद्वर्णः ॥ बृहद्बलइति अशे
पब्रह्मांडस्यलीलाकंदुकवद्धारणक्षमबृहद्बलः ॥ १५ ॥ सेनानीराजसेनापतिश्च ग्रामणीर्मत्री सर्वजगत्त्वमेव ॥ बुद्धिर्निश्चयात्मिका क्षमाभक्तापराधसहिष्णुता दमइंद्रिय
नियहः तद्धर्मकत्वात्तदात्मत्वव्यपदेशः ॥ प्रभवश्चाप्ययौ सृष्टिप्रलयौ तत्कारणत्वात्तद्व्यपदेशः ॥ उपेद्रादयस्त्वैवमूर्तिभेदाः ॥ १६ ॥ प्रजापतिरिंद्रमसृजतेत्युक्तेरिंद्रः कर्मसृ
ष्टिर्यस्यसइंद्रकर्मा ॥ महेन्द्रः सकलेशिता ॥ पद्मं वैराजं नाभौयस्यसः ॥ रणांतकृत् रणेशत्रूणांनाशकर्ता ॥ शरण्यं शरणत्वेनप्राप्यंशरणं रक्षकंच त्वामेवाहुः ॥ परित्राणा
यसाधूनीमित्युक्तेः ॥ १७ ॥

यु० कां०

॥२२७॥